

مدیریت و اطلاع رسانی

ایمنی و ترافیک ۲

عنوان

شناسایی چالشهای مدیریت صحنه در حوادث ترافیکی از دیدگاه کارکنان امدادی بین جاده ای و ارائه راهکارهای مناسب برای آن

مخاطبین

پلیس راه، پلیس راهنمائی و رانندگی، پلیس ۱۱۵، جمعیت هلال احمر، اورژانس ۱۱۵، سازمان حمل و نقل و راهداری آتش نشانی، بیمارستانها، فرمانداری ها و بخشداریهای سراسر کشور، و تمامی کاربران جاده ها، خیابانها و آزادراه ها

پیام اصلی

مدیریت صحنه در سوانح ترافیکی نیازمند هماهنگی تمامی ارگانهای مستول می‌باشد. برای ایجاد و حفظ این هماهنگی بایستی یک سازمان مستول و اصلی تعیین شود که مسئولیت مدیریت و پاسخگویی با آن سازمان بوده و قوانین و مقررات لازم برای الزام همکاری سایر سازمانها با سازمان مذکور تدوین و اجرای آن بیگیری و نظارت شود. سپس نحوه پاسخدهی به همه افراد ذیفع و مستول بطور مستمر آموزش داده شده و با انجام تمرین های مشترک دوره ای بین این سازمانها، پاسخدهی تقویت شده و ناهمنهنگی ها رفع شوند.

یافته ها

سوانح ترافیکی به علت خصوصیاتی که دارد، علاوه بر ایجاد مشکلات فراوان، سناپیوهای جذابی برای جلب توجه همگان هستند. بطریکی که افزون بر ایجاد مرگ و مصدومیت، موجب بسته شدن راه عبور و مرور و جلب توجه و هجوم عده زیادی از مردم به محل حادثه می‌شوند و در مواردی وضعیت حادثه را بدتر نموده و حتی موجب حادثه ناشیه هم می‌گردد. بنابراین هر حادثه ترافیکی یک فوریت پزشکی، امنیتی و اجتماعی محسوب شده و نیازمند پاسخی فوری و مدیریتی صحیح است. از نظر پسیاری از صاحب‌نظران، سازماندهی و مدیریت صحنه و نسبتسازی محیط حکم تأثیر، یکی از کاربرین و مهمترین مرحله مدیریت سوانح است که به اعضا متخصصین این حوزه در حال حاضر دارای کاستی‌های فراوانی است. لذا این مطالعه به موضوع بررسی چالشهای مدیریت صحنه در حوادث ترافیکی پرداخته است و به این ترتیب رسیده است که مدیریت صحنه در سوانح ترافیکی با ۹ چالش اصلی مواجه است که عبارتند از:

۱. مشکلات زیرساختی
۲. عدم آمادگی کارکنان امدادی
۳. چالشهای اولویت‌بندی محدودمن در صحنه
۴. کمبودها، نواقص و محدودیتها
۵. مدیریت سوانح ویژه و سوانح ناشی از مواد خطرناک
۶. مشکلات برقراری ارتباط با حادثه دیدگان
۷. عدم هماهنگی
۸. عدم وجود امنیت ذهنی و جسمی برای امدادگران
۹. مشکلات فرهنگی و اجتماعی

دکتر جواد بابائی - استادیار سلامت در بلایا و فوریت ها - مجری
دیگر ریحانه مصطفی نژاد - کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی
دکتر علی چنعتی - استاد مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی
دکتر همایون صادقی بازرگانی - دانشیار اپیدمیولوژی

Javad1403@gmail.com

دکتر مبدی رضایی - استادیار پژوهشی مهندسی
هوافضا- مجری

mrezaei56@gmail.com

تبریز، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، کمیته ترجمان دانش
با مشارکت مرکز تحقیقات پیشگیری از آسیب حوداث جاده ای

<https://mmi.tbzmed.ac.ir/>

مدیریت و اطلاع رسانی

ایمنی و ترافیک ۲

عنوان

کاربست سیاست مشارکت دولتی- خصوصی در پیشگیری از حوادث ترافیکی در ایران

مخاطبین

مدیران و سیاست گذاران نظام سلامت، مدیران و سیاست گذاران حوزه پیشگیری از حوادث ترافیکی، مراکز تحقیقاتی و محققین حوزه حوادث ترافیکی، بخش خصوصی

پیام اصلی

با وجود تجربیات موفق دنیا در زمینه کاربرد سیاست مشارکت دولتی- خصوصی در پیشگیری از حوادث ترافیکی، طی سالهای اخیر وجود موانع زیادی حضور بخش خصوصی در این بخش را با محدودیت مواجه ساخته و نقش این بخش در حوزه پیشگیری از حوادث ترافیکی پررنگ نبوده است. با توجه به توأمندی ها و پتانسیل های موجود در بخش خصوصی در راستای ارتقای کیفیت و کمیت ارائه خدمات باید شرایط و زیرساخت های لازم برای این منظور فراهم گردد.

یافته ها

با توجه به گسترده ای حوادث ترافیکی، مشکلات موجود در بخش های دولتی، وجود موسسات خصوصی قانونی در استان آذربایجان شرقی انجام گرفته است. تعداد ۹۴۳۵ مورد مرگ و میر ناشی از حوادث ترافیکی در سازمان پزشکی قانونی استان آذربایجان شرقی از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۶ که مطابق با مارس ۲۰۰۶ تا مارس ۲۰۱۶ می باشد ثبت گردیده که %۸ کل مرگ و میرهای ثبت شده مربوط به مرگ و میر کاربران وسایل نقلیه کشاورزی می باشد. مردان حدود ۹۴,۷٪ این مرگ و میر را شامل می شوند میانگین سنی متوفیان ۳۸,۴ سال بوده و %۳۵,۵ قربانیان بیسواند بوده و آنها دارای سواد ابتدایی و بقیه در سطوح مختلفی از تحصیلات قرار داشته‌اند. حدود دو سوم از متوفیان کشاورز بوده که در ۹۵٪ از کل موارد مرگ و میر، تصادف ماشین با ماشین رخ نداده و با عامل دیگر بوده است. واژگونی وسیله نقلیه علت اصلی تصادف در ۸۶ درصد موارد بوده که ۴۵ نفر از قربانیان (۱,۱٪) نقش راننده و مابقی سرنشینان وسیله نقلیه بوده اند. ۷۰ درصد قربانیان در صحته تصادف جان باخته و مابقی به نسبت مساوی در بیمارستان و یا در راه انتقال به آن جان خود را از دست داده اند. ۹۵ درصد از قربانیان دچار ترومای سر و صورت بوده اند در حالیکه مابقی دچار ترومای سینه و شکم بودند. تروما و ضریبه به سر عامل اصلی مرگ در هر دو گروه متوفیانی بوده که قبل از رساندن به بیمارستان فوت کرده اند و یا در بیمارستان جان باختنند و در این میان عامل خونریزی دلیل اصلی فوت در مورد افرادی بوده که یا در بیمارستان و یا در صحته تصادف فوت نموده اند. فقط حدود ۳۴ درصد متوفیان با آمبولانس انتقال داده شدند و مابقی با وسایل نقلیه دیگر به مراکز درمانی انتقال یافته بودند.

اپیدمیولوژی مرگ و میر ناشی از حوادث ترافیکی در بین کاربران وسایل نقلیه کشاورزی در استان آذربایجان شرقی

مخاطبین

پژوهشگران و محققین در حیطه های اپیدمیولوژی حوادث، ترافیک و سلامت سیاست گذاران و برنامه ریزان حوزه سلامت و مسئولین و دست اندرکاران شورای شهر و روستا

پیام اصلی

همه تسهیلات پیش بیمارستانی وجود و تجهیز واحدهای اورژانس پیش بیمارستانی در مناطق روستایی بسیار قابل توجه می باشد. همچنین توجه به استانداردسازی جاده ای در راههای روستایی، آموزش به رانندگان (که اغلب در سن پایین و بعضی بدون گواهینامه می باشند) و نوسازی مشینهای کشاورزی مورد استفاده می تواند در کاهش میزان مرگ و میر کاربران وسایل نقلیه کشاورزی موثر واقع گردد.

یافته ها

این مطالعه بر اساس داده های ثبت شده مرگ و میر کاربران وسایل نقلیه کشاورزی در سازمان پزشکی قانونی در استان آذربایجان شرقی انجام گرفته است. تعداد ۹۴۳۵ مورد مرگ و میر ناشی از حوادث ترافیکی در سازمان پزشکی قانونی استان آذربایجان شرقی از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۶ که مطابق با مارس ۲۰۰۶ تا مارس ۲۰۱۶ می باشد ثبت گردیده که %۸ کل مرگ و میرهای ثبت شده مربوط به مرگ و میر کاربران وسایل نقلیه کشاورزی می باشد. مردان حدود ۹۴,۷٪ این مرگ و میر را شامل می شوند میانگین سنی متوفیان ۳۸,۴ سال بوده و %۳۵,۵ قربانیان بیسواند بوده و آنها دارای سواد ابتدایی و بقیه در سطوح مختلفی از تحصیلات قرار داشته‌اند. حدود دو سوم از متوفیان کشاورز بوده که در ۹۵٪ از کل موارد مرگ و میر، تصادف ماشین با ماشین رخ نداده و با عامل دیگر بوده است. واژگونی وسیله نقلیه علت اصلی تصادف در ۸۶ درصد موارد بوده که ۴۵ نفر از قربانیان (۱,۱٪) نقش راننده و مابقی سرنشینان وسیله نقلیه بوده اند. ۷۰ درصد قربانیان در صحته تصادف جان باخته و مابقی به نسبت مساوی در بیمارستان و یا در راه انتقال به آن جان خود را از دست داده اند. ۹۵ درصد از قربانیان دچار ترومای سر و صورت بوده اند در حالیکه مابقی دچار ترومای سینه و شکم بودند. تروما و ضریبه به سر عامل اصلی مرگ در هر دو گروه متوفیانی بوده که قبل از رساندن به بیمارستان فوت کرده اند و یا در بیمارستان جان باختنند و در این میان عامل خونریزی دلیل اصلی فوت در مورد افرادی بوده که یا در بیمارستان و یا در صحته تصادف فوت نموده اند. فقط حدود ۳۴ درصد متوفیان با آمبولانس انتقال داده شدند و مابقی با وسایل نقلیه دیگر به مراکز درمانی انتقال یافته بودند.

دکتر مینا گلستانی، استادیار مرکز تحقیقات مدیریت و پیشگیری از مصدومیت های ترافیکی - مجری دکتر همایون صادقی بازرگانی دکتر بهرام صمدی راد

mgolestani8958@gmail.com

دکتر حجت اله قرایی- دکترای تخصصی مدیریت خدمات پیاشتی درمانی

ss.azami.e90@gmail.com

تبریز، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی، کمیته ترجمان دانش با مشارکت مرکز تحقیقات پیشگیری از آسیب حوداث جاده ای

<https://mmi.tbzmed.ac.ir/>

